

Mikko Kuisma
Lappeenrannan siluettiampujat ry
Helmikuu/22.5.2009

Tarkoitettu n LaSa ry:n practical-harjoitusringin muistilapuksi, kirjoittaja ei ota vastuuta muusta käytöstä ja väärymmärretyistä ohjeista.

Huomioita ampumatekniikan perusteista

Alkuun todettakoon, että kaikki ei sovellu kaikille ja kaikkiin aseisiin, mutta tunnustella kannattaa. Ohjeita lukemalla ei myöskään opi yleensä ampujiksi, joten varmistetaan radalla, että tämä muistilappu on ymmärretty oikein. Ampumatekniikkaa ei myöskään voi jakaa mekaanisiin osasuorituksiin. Näin olen kuitenkin yrittänyt tehdä jäljempänä, jotta saadaan tekniikkapuolen keskeisiä asioita korostettua. Eli pyri heti irti mekaanisesta suorittamisesta, kun olet ymmärtänyt nuo pointit mitä tuossa yritän sanoa ja homma alkaa rullaamaan – vrt. kävely kuvattuna mekaanisena toimenpiteenä eri lihasten jännittämisineen ja jalkojen asentoineen... Ampuminen on treenattuna periaatteessa kuten kävely, eli se vain tapahtuu ilman ylimääräistä yrittämistä, jyvää näkyy taulun päällä ja refleksinomainen liipaisimenpuristaminen lähettää luodin matkaan jne. **Ole oma itsesi, sinun ei tarvitse yrittää mitään ollaksesi hyvä ampuja.**

Luopumisen vaikeus. Ampujana tai ihmisenä myöskään edisty, jos ei välillä luovu jostakin vanhasta. Esimerkiksi jäljempänä esiintyvä tukikäden rannelukko ei tunnu alkuun miellyttävältä verrattuna tuttuun ja turvalliseen omaan otteeseen. Alussa uuden asian kanssa työstäessä tulee myös väistämättä takapakkia, jolloin koko homman mielekkyys kyseenalaistuu. Tosiasia kuitenkin on, että vasta vain luopumalla jostain vanhasta voidaan päästä taidossa ja suorituksessa seuraavalle portaalle. Ja jos jokin asia ei kerta kaikkiaan toimi, on vanhaan palaaminen aina mahdollista. Itsellä tänä vuonna tehtyjä vaikeita tasohyppyjä ovat kahteen uuteen kisa-aseeseen siirtyminen ja kivääriasennon muutos. Nämä olisin voinut tehdä paljon aiemmin, mutta uuden opetteluun menee aikaa ja olin toisaalta liian mukavuudenhaluinen vanhan tuntuessa turvalliselta. Nyt jälkepäin ihmettelen miksi en siirtynyt parempaan jo vuosi sitten. **Iman luopumista vanhasta et pääse taidon seuraavalle tasolle.**

Aloitetaan aseensiteen linjasta käteen nähden. Tämähän piti jo kaikilla Lasalaisilla olla tuttua, että pistooli yleensä kannattaa olla samassa linjassa käden kanssa, kuva 1. Tähän tietysti vaikuttaa käsi ja kahva, mutta hallittavuus on keskimäärin parempi ja mm. sormi ylittää lippaanvapauttimelle ilman pidennyksiä.

Kuva 1. Aseen ote siten, että piippulinja jatkuu kädessä. Usein otetaan aseensiteen kahvasta kiinni liian sivusta jolloin ote ei ole jäykkä.

Kuva 2. Sama vielä toisesta suunnasta, huomaa peukalon paikka suhteessa lippaanvapauttimeen. Liian sivulta tulevan otteen johdosta moni ei yllä lippaanvapauttimeen ja liipaisinsormi voi mennä liian syvällä. Kannattaa tunnustella kättä kahvalla kiertämällä. Ase kyllä käännetään ranteesta otteen rakentamisen lopuksi kohti tauluja, mutta lähtökohtaisesti aseeseen tartutaan suoraan takaa.

Kannattaa myös tsekata seuraavan kuvan asiat, eli:

- oikean käden ote riittävän ylhäältä, rakoa ei saa näkyä – NOSTA KÄTTÄ VIELÄ 5 MM KUN LUULET SEN OLEVAN YLHÄÄLLÄ
- kädet tukevasti kiinni toisistaan, ei rakoa
- tukikäsi myös ylhäällä
- tukikäden ranne ei vapaana, jolloin tähtäyslinjan korko joudutaan hakemaan ranteilla joka laukauksella

Kuva 3. Muutama tyypillinen seikka joka vaikeuttaa aseiden hallintaa - vahvempi käsi ei ole riittävän ylhäällä, vahvemman ja heikomman käden välillä ei tukea (rako), heikompi käsi liian alhaalla ja kuvassa syvällä, tukikäden ranne on vapaa.

Kuva 4. Jämäkässä otteessa ase pysyy kädessä. Peukalot ja kämmensyrjät saavat tukea toisistaan ja molemmat kädet pitävät aseesta kiinni mahdollisimman ylhäältä rekyylin hallitsemiseksi.

Vahvemman käden lisäksi myös tukikäden kahvaote on usein turhan alhaalla. Periaatteessa vahvemman käden peukalo ja heikomman käden peukalon takaosa ovat liimattuna yhteen. Heikomman käden ranne on kiertynyt lukkoon ja peukalolla ”tähdätään” taululle. Tukikäden ranteen lukitsemisella poistetaan ylimääräinen rannenivelen vaikutus pidosta. Jos ranne ei ole lukittu joudutaan tähtäyslinjan korkosuunta hakemaan ranteen avulla. Tämä toimii hitaassa ammunnessa, mutta kostahtuu vauhtia kiihdyttäessä, jolloin rekyylihallinta korostuu. **Vain mahdollisimman ylhäältä aseesta kiinni ottamalla ja tukikäden ranne lukittuna pystyy tähdättyjen laukausten vauhtia kasvattamaan nyky-ymmärryksen mukaan.** Lukitulla ranteella ase treenattuna vain tipahtaa takaisin tähtäyspisteeseen. Otteen ja asennon rakentamisen viimeistelee työntö, kuva 10. Vaikea selittää, mutta radallahan me tämä harjoitusringissä saadaan kuntoon.

Otteen rakentaminen Kuisman tyyliin tapahtuu seuraavasti purettuna keskeisiin osasuorituksiin. Samat asiat tapahtuvat myös mm. vedossa.

- **Vahvempi käsi keskilinjalle** (kuvat 1 ja 2) ja **mahdollisimman ylös**, vielä 5 mm ylemmäs kuin mitä kuvittelet. **Ja vielä millimetri...** Tunnustele oikea linja kätesi ja kahvan mukaan tarttumalla eri kulmista - pyörittele siis otetta hieman kahvan ympäri.
- **Tiiviin otteen saamiseksi tuodaan tukikäsi viistossa liipaisinkaaren ja vahvemman käden kulmaan**, kuva 5. Kaikki ilma pois tukikäden etusormen ja asean rungon/vahvemman käden keskisormen välistä. **Tartutaan heikomman käden sormilla kiinni vahvemmasta.** Lopullisessa otteessahan heikompi käsi lopulta puristaa asetta n. 60-80 % ja vahvempi käsi vähemmän liipaisinkontrollin parantamiseksi. Huom. Tartu heikomman käden sormenpäillä heti vahvemman käden sormien suuntaiseen puristukseen ja lukitse sormien asento molemmissa käsissä samaan suuntaan – ts. jos käännät koko tukikästä seuraavassa vaiheessa peukku tauluille kohti, tulee tukikäden etusormi helposti liipaisinsormen tielle.
- Etenkin alussa tekniikkaa harjoitellessasi käännä aluksi piippu osoittamaan ylöspäin, jotta saat tukikäden riittävään kulmaan. **Tukikäden sormen päiden ollessa lukittuna vahvemman käden sormiin aloitetaan rullaamaan otetta kasaan.** Nosta aluksi koko tukikäden kämmenpohjaa kahvareun ylemmällä vielä sentin verran ylemmäs kahvalla. Kierrä siis peukku piipun suuntaisesti ja nosta samalla kämmenpohjaa kahvareun ylöspäin sormenpäiden pysyessä paikallaan. (Olihan piippu yläviistoon?) Nosta seuraavaksi vielä toinen sentti sen jälkeen, kun luulit käden olevan jo ylhäällä. Vahvemman käden peukalo lukitsee otteen lopulta saumattomasti tukikäden kämmensyrjään/peukaloon. Käsien välistä ei pitäisi näkyä kahvaa. Jos aseessa on varmistin, niin vahvempi peukalo on myös varmistimen päällä. Esim. vedossa varmistin menee tietysti pois päältä vasta ennen seuraavaa vedon ja otteen viimeistelyvaihetta, eli työntöä.
- **Työnnä ase taulua kohti** kun tiivis paketti on kasassa. Tavoitteena heikomman käden peukku kohti taulua ja heikomman käden ranne samalla lukittuna aluksi epämiellyttävältä tuntuvaan ääriasentoon. Ranteen lukkoa eli sitä toivottua tukikäden ranteen kulmaa voidaan havainnollistaa jos osoitat eteenpäin peukalolla ja samalla pikkurillillä maahan. Eli peukku tähtää taulua. Tukikäden otteen rakentaminen ei onnistu aseensa ollessa alaviistossa, käännä alussa piippu vaikka kohti kattoa.

Kuva 5. Heikomman käden etusormi tulee tiukasti vahvemman käden ja liipaisinkaaren kulmaan. Tästä ote rullaa rannelukkoon.

Kuva 6. Kädet ovat saumattomasti yhdessä edessä ja takaa ja riittävän ylhäällä kahvassa. Molemmat seikat parantavat rekyylinhallintaa. Kuvan otteessa olisi varaa ottaa tukikädellä vielä aavistus ylempää kiinni. Tärkeää on saumaton kontakti käsien välillä, muutoin ote purkautuu helposti ammunnan aikana ja joudut korjaamaan otetta.

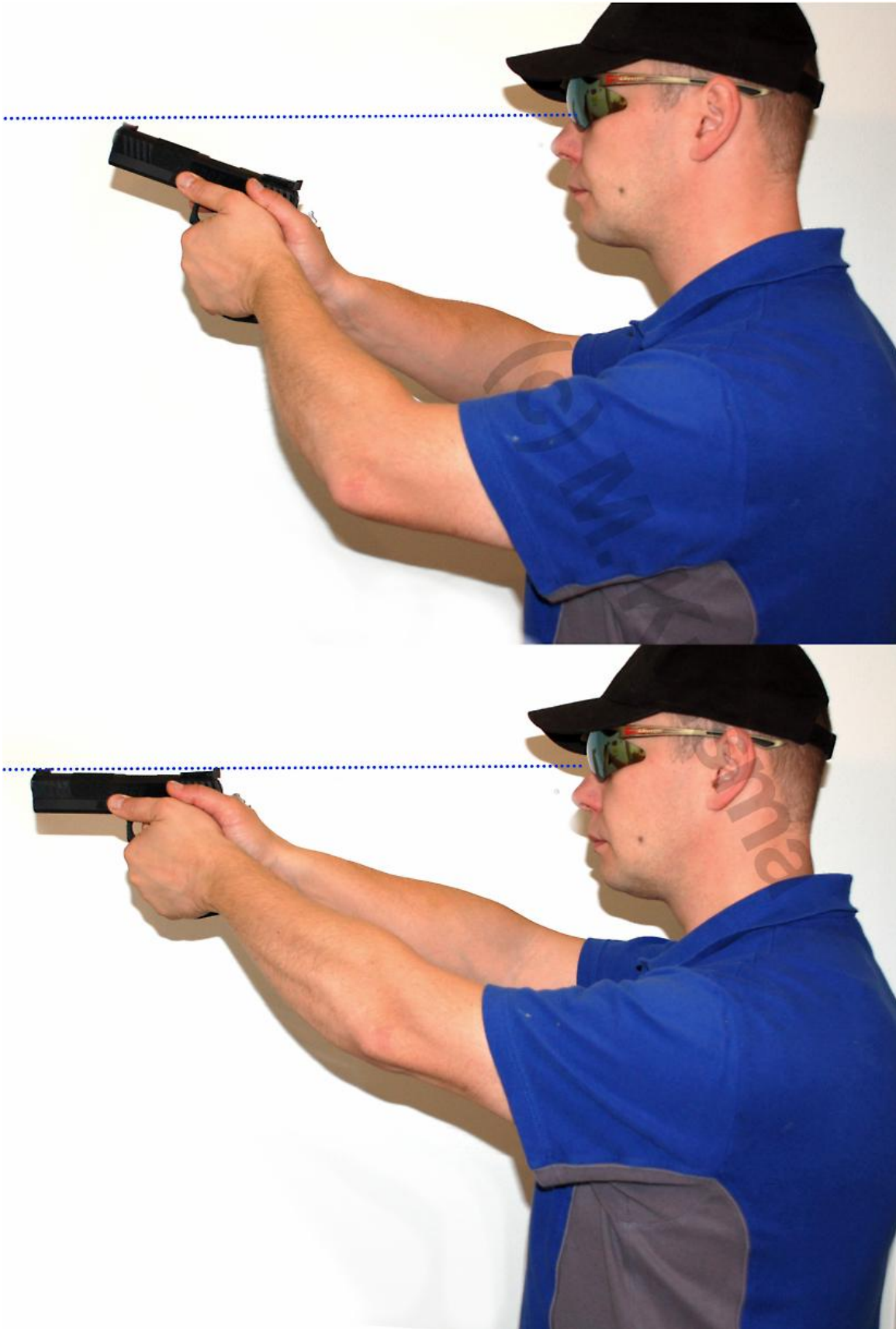
Kuva 7. Jos peukaloiden väliin jää rako, tukikäden syvyydellä voidaan säätää käsien välistä kontaktipintaa. Usein ampujat saattavat ottaa otteen liian syvältä, oikea kuva, jolloin käsien väliin jää rako.

Kuva 8. Katso, että liipaisinsormi ei ota aseⁿ runkoon tai liipaisinkaareen kiinni ja tukikäden sormet eivät mene liipaisinsormen tielle.

Kuva 9. Tukikäsi on mahdollisimman ylhäällä ja tiiviissä kontaktissa takaosastaan heikommassa kädessä, vahvemman käden peukalo lepää varmistimen ja tukikäden päällä. Tukikäden ranne on lukittu ja peukalo osoittaa tauluille rekyylinhallinnan parantamiseksi. Huomaa kuinka ylhäällä kahvassa tukikäsi ja tukikäden yläosa on.

*Kuva 10. TYÖNTÖ, joka viimeistelee otteen ja esiintyy mm. vedon lopussa, ampumapaikkaan tullessa, lippaanvaihdossa jne. Vaiheittain purettuna: 1. Alussa **katse tarkennettuna osuapisteeseen** 2. Ase tuodaan hieman yläviistossa taulun päälle, **jyvä tulee näkyviin** sivusilmällä tähtäinlinjalle. 3. Ase **työnnetään rennosti taulun päälle katseen tarkentuessa samalla jyvään**. Voit huokaista työntäessä asetta ampuma-asentoon, jottei mene jäkittämiseksi.*

Kuva 11. Lähtökohta ampuma-asennolle. Kädet eivät ojennu aivan suoraksi, mm. kyynärpäät tarjoavat iskunvaimentimen rekyylille. Pyrkimyksenä on taas rentous, hartiat eivät kohoa, pää suorassa. Asento ja ote muuttuu automaattisesti aggressiivisemmaksi tarpeen vaatiessa esim. nopeassa lähiammunnassa, sitä ei kannata erikseen miettiä.

Tunnustele eri käden ojennuksen asteita, kyynärpäiden kääntämistä enemmän sivulle tai alaspäin ja puristuksen voimakkuuksia. Rentous otteessa, käsissä ja koko kropassa palauttaa aseensa nopeasti takaisin tähtäyspisteeseen. Pää myös suorassa, ase liikkuu helposti sen sentin keskeemmälle, minkä pään pystyssä pitäminen vaatii. Jos ase joutuu joka laukauksen jälkeen väntämään väkisin takaisin taulun päälle, on asennossa jäykkyyttä tai paino on liian takana/kantapäällä. Paino enemmän päkiöillä kuin takana, pidä vatsa tiukkana, mene tarvittaessa hieman alaspäin, jos vauhtia pitää kasvattaa. Muista, että vahvempi käsi ei purista paljon, jotta liipaisintyöskentely on helpompaa.

Tarkista vielä lopuksi liipaisinsormen tila. Etusormi ei saa ottaa runkoon eikä tukikäteen kiinni, muutoin laukaistessa ase heilauttaa etusormen liikkeen takia